

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen gennemgik jo Forslaget overordentlig grundigt og fremsatte mange Ting, som kan tages op til Overvejelse, selv om de ikke kan ændres gennem det foreliggende Lovforslag, saaledes som det ærede Medlem Hr. Pürschel allerede har gjort opmærksom paa. Hvis imidlertid Lovforslaget, som det er sandsynligt efter de faldne Udtalelser, bliver henvist til et Udvalg, vil der nærmere kunne forhandles om saadanne Enkeltheder, og jeg takker det ærede Medlem, fordi han i det store og hele gav Lovforslaget sin Tilslutning.

Til det ærede Medlem Hr. Samuelson skal jeg sige, at det er saa langt fra en Tilbøjelighed til at udslette færøske Ejendommeligheder, der har faaet mig til at gaa imod Forslaget om, at Dommeren skulde hedde Sorenskriver og Politimesteren Landfoged, at det tværtimod udelukkende er sket af saglige Grunde, men stærke saglige Grunde taler for at modsætte sig saadanne Benævnelser. Dommeren skulde hedde Sorenskriver, men han er jo Dommer, og Skriverforretningerne er kun en ubetydelig Del af hans Virksomhed; *han* har Fogedforretningerne, og naar Dommeren har Fogedforretningerne, er det højst mærkeligt, at Politimesteren skal hedde Landfoged, da han altsaa ingen Fogedforretninger har. Det forekommer derfor ganske utidssvarende at ville genindføre disse gamle Betegnelser, som heller ikke er særlig færøske, men norske.

Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel udtaler Sympati for Navnene Sorenskriver og Landfoged, mon det saa ikke er en Sympati, der er opstaaet ved at læse Jonas Lies Romaner, hvor disse Sorenskrivere jo er nogle ejendommelige og stærkt vindende Personer? Men det er ikke gjort med Navnene! Man bliver ikke bedre, fordi man hedder Sorenskriver, end fordi man hedder Dommer. Det er naturligt at kalde en Dommer en Dommer og en Politimester en Politimester, det taler saglige Grunde for fremfor at give dem Navne, der slet ikke betegner de Forretninger, de paagældende har. Og naar man anvender Navnet Landfoged i Grønland, maa jeg sige, at der i Grønland ikke er en *anden* Embedsmand, som har Fogedforretningerne — hvis der overhovedet forefalder Fogedforretninger deroppe. Men genindfører vi Navnene Landfoged og Sorenskriver, saa vil en Mand hedde Landfoged og en anden have Fogedforretningerne; jeg synes derfor, at meget stærke saglige Grunde taler for, at man benytter

tidssvarende og virkelig betegnende Benævnelser for disse Embedsmænd oppe paa Færøerne.

De Vanskeligheder, der kan opstaa af, at der ved Ændringsforslag Nr. 41 til § 149, 1ste Stykke, i Retsplejeloven foreskrives, at „en Dommer, som er det færøske Sprog mægtig, skal benytte dette ved Afhøring af færøsktalende Personer, som udtaler Ønske herom“, synes mig at være opstaaet ved rene Fantasi-konstruktioner. At det skulde være saa forfærdelig vanskeligt at afgøre for en Dommer, om han er det færøske Sprog mægtig eller ej, kan jeg ikke indse.

Hvad det andet Punktum angaar, hvor det hedder:

„Er Dommeren ikke det færøske Sprog mægtig, skal Afhøringen af færøsktalende Personer, som ønsker dette Sprog benyttet, foregaa ved Hjælp af Retsvidnet eller en af Retten beskikket, dertil egnet Person“,

synes det ærede Medlem Hr. Pürschel at have overset, at der staar:

„en af Retten beskikket . . . Person“, idet det ærede Medlem udtalte Ønsket om, at det dog maatte blive saaledes, at det var en forud godkendt Mand, som skulde . . . (Pürschel: Det var det andet Stykke; undskyld, jeg afbryder ellers aldrig). Det var altsaa det andet Stykke, men derefter skal det være

„en af Retten beskikket, dertil egnet Person“;

at man skal benytte en edsvoren Tolk, naar man kan faa en saadan, anser jeg for ganske naturligt, og hvis det ikke skulde følge af Bestemmelsen, saaledes som den er affattet, kan vi nemt enes om at rette den.

Samuelson: Det ærede Medlem Hr. Pürschel var betænkelig ved Sprogparagrafen, og det er der naturligvis ogsaa enkelte Færing, der er, men det forekommer mig, at det foreliggende Lovforslag er udarbejdet med den Varsomhed, man altid maa anvende, naar der er Tale om Sprogforhold. Jeg tror ikke, at der nogen Sinde vil blive Tvivl om, hvorledes „en Dommer, som er det færøske Sprog mægtig“ skal forstaaes. En dansk Dommer, som er paa Færøerne i 5—6 Aar, maaske 7 — længere plejer de ikke at være deroppe —, tror jeg nok, jeg tør sige aldrig bliver det færøske Sprog mægtig; derimod, hvis en Færing, som er Dommer, paastaar, at han ikke er det færøske Sprog mægtig, vil man deroppe mene, at han maa være Kværlulant. Skillelinien vil altsaa være dette: Færingen er det